

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΔΡΕΝΙΑΣ

αμπελακία τ.κ.18902 - Σαλαμίνος

☎ 210 - 4672921

Αριθμ. Πρωτ. 147

ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2016

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός τούς ἐν Ἑλλάδι καί ἀλλοδαπῇ διαποικινομένους
ὑπό τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος κληρικούς, μοναχούς καί εὐσεβεῖς πιστούς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις καί ἔλεος παρά τοῦ ἐν σπηλαίῳ
τεχθέντος καί ἐν φάτνῃ ἀνακληθέντος Θεοῦ ἡμῶν, παρ' ἡμῖν δέ εὐχαί καί
εὐλογία.

«Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφραινέσθωσαν. Ἄγγελοι καί
ἄνθρωποι, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, ὅτι Θεός ἐν σαρκί ἐπέφανε, τοῖς ἐν
σκότει καί σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεῖς ἐκ γυναικός, Σπήλαιον καί φάτνη
ὑπεδέξαντο αὐτόν, Ποιμένες τό θαῦμα ἀνακηρύττουσι, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν,
ἐν Βηθλεέμ δῶρα προσάγουσιν, ἡμεῖς δέ τόν αἶνον ἀναξίους χεῖλεσιν,
ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καί ἐπί γῆς εἰρήνη,
ἦλθε γάρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ
ἐχθροῦ.» Ἀμήν!

Μέσα στά ὑπέροχα αὐτά λόγια ὁ ἱερός ὑμνογράφος περικλείει
ἐμφαντικά τό μέγα μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ
Θεοῦ παροτρύνοντας ὅλους ἐμᾶς πού κατανοοῦμεν τήν τελεσθεῖσα θείαν
φιλανθρωπίαν πρὸς εὐφροσύνη καί ἀγαλλίαση.

Ὁ Θεόν ἔπλασε τόν ἄνθρωπο γιά νά μείνει ἀφθαρτος, τόν ἀνέβασε
στήν ἀθανασία μέ τό νά τόν κρατᾷ κοντά Του, τόν δημιούργησε σύμφωνα
μέ τή δική Του εἰκόνα, προορισμένο νά τοῦ μοιάζει, δηλαδή νά 'ναι, ὅπως
καί ὁ δημιουργός του, τέλεια ἐνάρετος, πράγμα ἐφικτόν γιά τόν
πλασθέντα ἄνθρωπο. Ἐμεῖς, ὅμως, μέ τήν παράβαση τῆς ἐντολῆς,
ἀλλοιώσαμε τά γνωρίσματα τῆς θείας φύσεως, καί στερηθέντες τήν ζώην,
ἐκπέσαμε στήν φθορά τοῦ θανάτου. Καί ἀφοῦ περάσαμε στήν παράταξι
τῆς κακίας βυθιζόμενοι συνεχῶς στήν ἀπελπισία, καταλήξαμε ὥστε νά
χάσουμε τήν κοινωνία μέ τό Θεό.

Ὁ Θεός ὁμως δέν ἐγκατέλειψε τό πλάσμα Του. Ἐπειδή, μᾶς πρόσφερε τό ὕψιστο καί δέν τό διαφυλάξαμε, χρειάστηκε νά κατέβει αὐτός στό χεῖριστον, δηλαδή στή δική μας ἐκπεσοῦσα φύσιν, ὥστε νά μᾶς ξαναδώσει, προσφέροντας καί ἐνεργώντας ὁ ἴδιος, ἐκεῖνο γιά τό ὅποιο μᾶς προορίζε δημιουργώντας μας. Ἐξαπέστειλε λοιπόν τόν Μονογενή Του Υἱόν, λαμβάνοντας τήν ἀνθρώπινη φύσιν ὥστε νά μᾶς διδάξει τό ἐνάρετο ἦθος τῆς βιωτῆς, αὐτό τό ἦθος πού ὁ ἴδιος μέ τήν ἐπίγεια ζωή του κατέστησε συγκεκριμένο καί εὐκολοκατόρθωτο. Νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου φέρνοντάς μας πάλι σέ κοινωνία μέ τή ζωή, μέ τό νά ἀνοίξει ὁ ἴδιος τό δρόμο τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως. Νά λύσει τά δεσμά τῆς κυριαρχίας τοῦ διαβόλου ἐπάνω μας, νά μᾶς γεμίσει κουράγιο καί νά μᾶς ἐκπαιδεύσει νά πολεμοῦμε τόν τύραννο μέ τήν ὑπομονή καί τήν ταπείνωση.

Αὐτά εἶναι τά ἀποτελέσματα τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ· αὐτές εἶναι οἱ συνέπειες τῆς ἐπιβολῆς τῆς δυνάμεώς Του. Δέν ἔσωσε ἕνα λαό, ὅπως ὁ Μωυσῆς πού φυγάδευσε ἀπό τήν Αἴγυπτο τούς Ἑβραίους περνώντας τους μέσ' ἀπό τή θάλασσα γιά ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπό τή δουλεία τοῦ Φαραῶ. Ἔσωσε ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα ἀπό τή φθορά τοῦ θανάτου καί τόν γεμάτο ἀπό κακία τύραννο, τήν ἁμαρτία. Καί ἔσωσε τούς ἀνθρώπους ὅλους, ὄχι ἀγκάζοντάς τους νά ἀσκήσουν τήν ἀρετή, ἀλλά πείθοντάς τους μέ πραότητα, ὑπομονή καί συγχωρετικότητα νά διαλέξουν τήν ἀρετή καί νά συναγωνίζονται στούς κόπους γι' αὐτήν κι ἔτσι νά ἱκανοποιοῦνται. Προηγούμενος ὅταν ἁμάρταναν ἐτιμωροῦντο μέ παιδευτικές πληγές κι ὁμως ἐπέμεναν στήν ἁμαρτία καί τήν εἶχαν θεοποιήσει· τώρα δέχονται νά ὑφίστανται διωγμούς καί πειρασμούς γιά χάρη τῆς ὑπακοῆς στό Θεό καί δέχονται νά κακοπαθοῦν καί πολλάκις νά θανατώνονται γιά χάρη τῆς ἀρετῆς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα,

ἄς εἶναι πλέον ἡ ζωή μας, ζωή μέ τόν Χριστόν, ἄς διώξουμε ἀπό πάνω μας τήν σκόνη τῆς πολυκαιρίας τῶν παθῶν μας, ἄς ἐνδυθοῦμε πνευματικά μέ τήν ἀκένωτη χαρά τῆς ἐπί γῆς παρουσίας τοῦ Λυτρωτή τοῦ κόσμου. Ἄς ἀποτελέσει ἡ σημερινή ἑορτή ἀπαρχή τῆς πνευματικῆς μας ἀναγεννήσεως, ὥστε παράλληλα μέ τό ἑορταστικό κλίμα καί πνεῦμα τῶν ἡμερῶν, νά συμμετάσχουμε στήν ἐσωτερική καί οὐσιαστική χαρά πού ἀποσκοπεῖ κυρίως τό γεγονός.

Σ' αὐτόν λοιπόν, τό Λόγο τοῦ Θεοῦ καί Υἱό τῆς Παρθένου, πού ἀνοίξε δρόμο μέσα σέ τόπο ἀδιάβατο, ἄς ἀναπέμψουμε δοξολογία μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Σύν τούτοις, εὐχομαι πατρικῶς πρὸς ὅλους ὑμᾶς διά τό νέο ἔτος, υἡεῖαν ψυχικήν καί σωματικήν, νά ἀποβεῖ δέ καρποφόρο πνευματικῶν καρπῶν.

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί εὐχῶν

Ἐκ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Μητροπόλεως Μεσσηνίας